

— OLVASHATÓ IRASSAL KITÖLTVE KÜLDJE BE! —

A **Kanadai Magyar Újság** Recept-Pályázata

Szavazólap

BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ 1934. január 5.

Alulírott a 'K. M. U.'-ban

jellege alatt megjelent receptet

találom legjobbnak. Ugyancsak kitüntetésre érdemesnek

vélem a és

jellegű recepteket.

Pontos cím:

olvasható aláírás

V A G J A K I - Ö R I Z Z E M E G

MEGHOSSZABITOTTUK
RECEPT-PÁLYAZATUNK
BEKÜLDÉSI HATÁRIDEJÉT

szonyoknak

Tekintettel arra az óriási érdeklődésre, melyet a "Kanadai Magyar Újság" női olvasótáborában recept-pályázatunk keltezt, kívánatosnak látszik, hogy a pályázatok beküldésének határidejét kitöltsék. A beküldött receptek közlését mai számunkban kezdjük meg és január 6-ig feladott receptek jelennek meg lapunk hasábjain.

A receptek kipróbálása érdekében a szavazólapok beküldési határidejét február 1-ig toljuk ki, úgyhogy azután az összesen \$100 értékű díjakat farsangig kézhez is kaphatják a versenyben legtöbb szavazatot kiérdemlő derék magyar háziasszonyok. Ismételten felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy a pályázat értelmében bárki küldhet be szavazólapot, akár előfizető, akár nem.

Mint előre bejelentettük, jellegű recepteket akár magyar, a-

kár angol nyelven elfogadjunk, viszont csupán angolul közöljük azokat, hogy azután beküldőjük nevének feltüntetésével a "Kanadai Magyar Újság Szakácskönyvé"-ben kiadassuk és ezáltal is szolgálatot tegyünk a világhírű magyar konyhaművészet ügyének.

BEEF SOUP

Cover about 2 lbs. of good beef with water and boil. Then skim, and add 3 parsley roots, 2 carrots, few slices of celery, a little kohlrabi, 1 small onion sliced, 2 spoonfuls of tomato juice, 20 kernels of pepper seed, 1 green pepper, salt to taste. Cook over slow fire for 2 1/2 hours allow to set, then strain, and cook in the noodles.

"Wilsonville"

BROWNED "TARHONYA"

Melt 2 tablespoonfuls of lard in pan, add 1 1/2 cups of "tarho-

nya"-granules and stir. When half brown sprinkle with 1/2 teaspoon of sweet pepper, add 2 or 3 cups of water then salt to taste. Very delicious with fried eggs, light and nourishing.

"Torontoi"

SCALLOPED POTATOES

Boil, skin and slice 2 lbs. of potatoes place in well-buttered pan a layer of potatoes alternately with a layer of sliced sausage. Cover with sour cream and sprinkle top with bread-crumbs. Bake in moderate oven.

"Menisino"

HONEY COOKIES

Sift 1 teaspoon baking soda, a little cinnamon and cloves with 4 cups flour. Add 1 cup warm honey, 1 cup sugar and 3 eggs. If dough requires, add a little sour cream. Roll out and cut. Bake in moderate oven. These will keep for a long time.

"Norwood"

SIESSÜNK A KARÁCSONYI CSOMAGOKKAL!

A kanadai posta a hírlapok útján is felhívja az érdekelteket figyelmét a karácsonyi forgalomra, melynek következtében rendszerint késedelmet szenved a postai küldemények kézbesítése. Azok tehát, akik esetleg Európába küldenek karácsonyi ajándék címén s a kedvezményes elvámolás reményében csomagot, saját érdekükben adják fel legkésőbb december első napjaiban.

Kanadában csak abban az esetben vállal szavatosságot a posta a 24-ike előtti kézbesítésért, ha az egymástól legtovább fekvő tartományokba címzett küldeményeket legálább december 12-ikén, az 1.500 mérföldnyi távolságra küldött csomagokat vagy leveleket legkésőbb december 15-ikén, a szomszédos tartományokba irányított küldeményeket pedig dec. 19-ikén adjuk fel.

AZ 1932-ik ÉVBEN több mint kétfélmillió iskolás gyermeket szállítottak a "school" autóbuszok az Egyesült Államokban. A diákok 21 ezer iskolába mentek, több mint 642 ezer mérföldet utaztak 63 ezer autóbusszal, amely közel 50 millió dollárba került az iskolának.

Háziorvosunk Levelesládája

205 Canada Building,
SASKATOON, Sask.

Mrs. Sz. L. Kérésére az alábbiakban közlök egy étrendet, ami egy és fél, két éves gyermekek táplálásánál használható fel. E korban már vegyes táplálásra van szükség, hibás volna azonban ugyanazokat az ételeket adni a kis gyermeknek, amiket a felnőttek fogyasztanak. Reggel 7-8 óra tájban adjunk egy csésze tejet, egy szelet pirított kenyéret kevés vajjal. Zab- vagy darakását tejjel készítve s tejszínnel. 2 vékony szelet szalonna, vagy egy tojás lágyan. Narancs vagy paradicsom leve, esetleg más gyümölcs, ami éppen időszerű.

Tizenkét órákor dében: főzelék vagy krém leves, pirított kenyér vajjal, két evőkanányi főzelék lehetőleg kettéfel, kevés főtt, vagy sült hus. Husok közül csak marha, bárány és csirke ajánlatos. Gyümölcs, vagy könnyű sütemény.

Délután három órákor: tej, kefirrel ha a gyermek éhes.

Hat órákor este tej, kása, kenyér vajjal, mézzel vagy lekvárral. Ne adjunk sok édességet a gyermeknek és tartsuk be, szigorúan az étkezés óráit. Csukamáj olajat adjunk a három étkezés után egy-két kávékanányit. Igyekezzünk a gyermek táplálékát változtatni tenni, de elkészítésükhöz fűszert és más izesítő anyagot ne használjunk.

M. J. A gyomorban étkezés után érezhető fájdalmak nem ok-

vetlenül fekélyrel kapcsolatosan lépnek fel. Közönséges idült gyomor gyulladás, vakbélgyulladás, az epehólyag megbetegedései szintén gyomortáji fájdalmakat okoznak, hogy csak a leggyakoribbakat említssem. Hogy a betegségek mindegyikének más a kezelése, akár belgyógyászati, akár sebészeti, az ismeretes. Igyekezzen baját tehát pontosan megállapítani mert eredményt csak akkor várhat, ha az orvos tudja mit kell kezelni. Az emésztő szervek betegségeinél az X sugaras átvilágítás nélkülözhetetlen, mert ennek a segítségével nemcsak a szervek alakjáról és elváltozásairól kapunk felvilágosítást, hanem működésükről is. Még az esetben is, ha tényleg fekélye volna nem kell azonnal operálásra gondolni, mert alkalmas esetekben a belső kezelés ugyanolyan, sőt még tartósabb eredménnyel jár, mint a sebészi.

V.J.L. Állandóan fáradt, nehéz munkát már nem tud hónapok óta végezni, szeme alatt és bokái körül duzzanatot érez. E jelek arra mutatnak, hogy vagy szívvel vagy vesével kapcsolatos betegsége van. Már régen kellett volna orvoshoz mennie, mert a bajok nem máról holnapra fejlődnek ki. Hogy munkaképességét visszanyerje-e vagy sem, az attól függ, hogy betegsége mennyire károsította szívét vagy vesét. Kezelés sohasem késő és annak megkezdése után jelentős javulásra számíthat, ami életkedvét vissza fogja adni.

Gy. J. W. Ha tényleg az említett betegsége volt, akkor egy injekciós kúra után még nem tekinthető gyógyultnak, dacára annak, hogy a vérvizsgálat eredménye kedvező volt. Átlagos esetekben két-három évi kezelés szükséges, évenként két-három kúrával. Baja gyógyítható, csak kezeltetnie kell.

A.S. Alta. Az álmatlanság nem betegség, hanem tünet. Ahhoz, hogy azt eredményesen kezelhessük, az okot kell megtalálni. Idegesség, tul sok, vagy semmi munka, gond, a leggyakoribb okok manapság, feltéve, hogy az álmatlanságot nem szervi baj okozza. Ha nem utóbbról van szó, akkor idegcsillapítóra és éltetődjának változtatására van

szükség. Sok friss levegő és lefekvés előtti langyos-hideg lemosások gyakran hasznosak.

B.S. Que. Állandó náthát a homlokürege vagy az orral kapcsolatos kis üregek idült gyulladása szokott okozni. Ezek gyógyítása a bajokkal foglalkozó szakorvos dolga és majdnem minden esetben sebészileg történik. A beavatkozás nem nagy műtét és a gyulladt üregek orvossággal való gyakori átöblítéséből áll.

EGY MÁZSA ARANYAT RABOLTAK AZ UCCÁN

Amerikai stílusú aranyrablás történt egy londoni uccán. A Sheffield Smelting Co. egy mázsa aranyat olvasztott be egy londoni bank megbízásából s az aranytömböt más árukkal egyetemben teherautón küldte be a városba. Ugy látszik, az értékes küldeményről kelő időben hírt kapott egy autós rablóbanda, mely feltartóztatta az értékes szállítmányt. A rablók az aranyat tartalmazó ládát átémelték saját kocsijukba s miattal egyik társuk a teherautó személyzetét revolverrel sakkban tartotta, nyomtalanul elmenekültek.

MACDONALD ÉS A BOLOND

Az angol miniszterelnök egy elmegyógyintézetet nyitott meg a betegekért is meglátogatta. Az egyik bolond igen barátságosan megszólította:

— Okosan tette, hogy idejött; én is azt hittem magamról, hogy én vagyok a miniszterelnök, de itt kigyógyítanak belőle!

GYARFAS IBOLYKA, jeles montreali hegedűművész, aki a francia-kanadai világvárosban számtalan alkalommal szerzett dicsőséget a magyar névnek. Az európai hangversenydobogón a legnagyobb zenekarok élén, mint "csoda-gyerek" tünt fel Gyárfás Ibolyka, akinek kanadai pályafutása büszkeséggel töltheti el mindannyiunkat. Legutóbb az International Lyons Club gyűlésén amerikaiak is gyönyörködtek művészetében, a St. Denis Theatre-ben pedig jótékonycélú hangverseny lépett fel Gyárfás Ibolyka, ki ezenkívül több alkalommal szerepelt a rádióban is. A kiváló művésznőnek köszönhetjük többek között a "Fantasie Hongroise" népszerűségét abban a Montrealban, ahol egy időben ellenségnek néztek bennünket.

Nagy művészet az olyan, melyben együttműködik a kéz, a fej, a szív. RUSKIN.

HAMBURG-AMERIKAI VONAL
NÉPSZERŰ HAJÓIN
HARMADIK OSZTÁLYU ÁRAK:
NEW YORKTÓL BUDAPESTIG \$168
VISSZA \$168
HAMBURGÓL HALIFAXIG VAGY
NEW YORKIG \$94.50
Európába utazók részére mérsékelt \$40
autó jegyek Winnipegből Newyorkba
Rendszeres indulások nagy gőrhajókkal
HAMBURG-AMERICAN LINE
vagy a helyi ügynök

Segítse meg a leendő feleségének gyermekeinek és menyasszonyának a beutazási engedély megszerzését.
Irodánk: Vancouver, Montreal, Winnipeg.

HAGYAKOZÁS

IRTA: TARKÓ JENŐ

Négy üstet porciózott ki a földszagu, mestergerendás, hűvös szoba tálalás lócaja fölött az öreg fallóra. Kényelmesen, komótosan: egy... kettő... három... négy!

Mikor a negyedik csürdülés muzsikája is végkép elenyészett, Sándor bácsi, a ház úry, kedvetlenül ráncba szökentette bozontos szemöldökét, kikészült pohárával csúcskéből s nagyot hujantott a konyha felé:

— Maris, te! Héj, Maris! Beiső cselédje, Maris csodálkezza dugta be a légyhárító függöny fodrait között menyecske ábrázatát:

— No! Nem vagyok süket. Mi kék?

Gyanakodva tekintett, hosszasan meredt a derefejű beteg a huncutkásfürtű lányfejre:

— Földadta te a leveleket? Szatymazra is, Fölsótanyára is Csöngölére is?

— Föl! — döbböbölt a küszbőről gazdája elé a kérdős fullánk-jával megbántott cseléd. Hát persze, hogy föl! Csak nem gondolja tán, hogy mögöttem?

Sándor bácsi családtonan omlott párnás ülőkéjére vissza:

— Dére hltam őket, most már négy az óra... Igy hát akkor nincs már rokonl érzület szélös e világon! Mőgaljazhat máz nekőm a halál! ...

tatólag, bösz lánccsörgetéssel az ucca felé kezdett acsakordolni. — No, nem mondom? — értette, meg az utagás jelentőségét mindgyárt Maris. — Gyűnek mán! Csak diktálja nekik kelmed a testamentumát!

Keserűség leve bugyborékol a hü leány hanghordozásában. De nyüglődő gazdája bizalmas-kodón lepisszentette:

— Hagyakozok én tenéköd is csak... pszt! siess... huzd le a-csizmám! Legalább a felpár-csizmámot huzd le hamar!

— No... mi lél? Rosszul érzőzi magát?

— Nagyon! — alélt el a párnák közt a beteg. — Csak huzd a... csizmám...

Mire az egyik lábballeráncigálódott, ünnepélyes talpcsiszogatással és szívbéli elérzékenységgel nyomakodott be a szobába három félszeg atyafi:

— Aggyisten! Hát... mi lél tégődet, sógor? — Mőgkaptuk az írást, mőgyűtünk... Elladtuk a buzát, rozdot. A piacon lődőtünk eddig.

Egy közlegyintéssel félrehárította másik lábától cselédjét a ház beteg úry és melegen pilló-gott a jővevényekre:

— Miháj sógor... Jani sógor... Pétor!

— Itt vagyunk! Mi baj? Rántott egyet a vállán a beteg:

— Azt tudom csak, hogy... dagadok! A csizmát se bírja mán a lábom! Aki hetven felé, az mán... hazafelé...

köm, családom... akibe fogódzhatnék! De... ily?! — Telepődjétek mán asztalhon... Te mőg Maris lőduj, hozz föl a pincéből bort! — Milyen éron két most a buza?

Hümmögtek: — Ki micodás. — Hát... az hiba!

Miháj sógor utána bámult a borért libbenő formás cseléd lányak és azután kedveskedve illesztett botját a betegnek a könyvére alá:

— Csak ne hadd el magad! — Ehun a botom, tehénkőgy erre. Birod meg te magad!

Jőlesett a betegnek a figyelmeskedés. Most már több erő csendült ki a hangjából:

— Mamma még birom! Az Uristen a mát, igaz nekőm adta. De a hónapot, úgy-e, aztat nem lőgerte mőg?

Pogány mosolygás csintalan-kodott a sógorok bajsza körül:

— Hát... aztat mán... nem! — No ugy-e! — csapott asztalra öklével mérgesen a beteg. — Irrattam hád Marcsával levelet, hogy gyertök lássátok mőg, ha behuynom a szőmöm, mi marad utánnam, kinek mit hagyok itt...

Főlrékezett a pincéből Maris a borral és egy tányér pogácsát is tett a vendégnép elé:

— Tessenek fogyasztani! Jó egészéggel!

Összekocintották poharukat jóízű nyeltek, nagyokat krárog-tak és folytatódag megint csak Miháj sógor fűzte tovább a szót:

— Nem áhítunk mink teutánad örökséget, sógor! Mőgházásodhatsz te, még, osztán... majd örökök utánnad mőglásd, valami — mőnyecske!

— Miféle... kis üdőre? — Hát amíg föl nem tőszök — Szemmhálj lovára...

Pőfjotagot meghatározottság ter-peszkedett szét a szobában. V-rágkoszorok illata és tömjénfüst csapódott a képzeletbe. Még Maris, a mindig piros cselédlánya is elhalványodott. És észrevétlenül kioldalgott, nehogy könynyel meglássák.

Jani sógor, elérkezéenyedésnek palástolására, pipát kőrtő-mándljjából elő, megtömökötte a rágyujtott.

Igy szokta elbucszatni a föld népe a holtat. Mélységes csonddal, könnyes pipaszóval. Sándor bácsi meg is értette a roppant tisztességet és győngyden bandzsallított az ezüstkupa-ku készégre:

— Tajték? — Jani sógor ijedten szippantotta vissza szeme harmatát:

— Ühü! Valódi tajték! Sándor bácsi elméjé egy öt-let hancurozott keresztesül:

— Hátha... én szijnám! — Szijjad! — lőkte oda pipáját örömmel Jani sógor. — Csak szijjad! Itt is hagyom akár! Mer... mulik az idő, nyughatalan-konnak odakint a lovak, mink mán maj mőnünk.

— Mőntök a csudába! — pőfékelt, füstölögött Sándor bácsi mohó kedvteliséssel. — Szőt se érthetünk meg!

— Ólég vót! — vette ki labjja zsebéből ezüstláncra kötött óráját a kevésheszédű Pétor sógor. — Elparipázott vélnük az idő. Lám-pagyujtatig nem maradhatunk. Mőnünk.

Sándor bácsi nevetve csapta szét maga előtt a füstmacskák-kat:

— Mi van tenéköd, Pétor? — Ezüstlánc, ezüstóra? — Mutasd mán! Add mán a kezembe.

— Vigyázz — nyujtotta át Pétor büszkén a kincsét. — Ó-mega!

Füféhez tartva gyönyörködött

az óra ketyegésében a játékos-kedvű beteg.

— Ugy csilingöl, mint... a gyereök nevetés! — Idehaligass, Pétor! Hadd itt nekőm, hadd itt erre a... kis üdőre!

Pétor ijedten karmolászott az óra után:

— Miféle... kis üdőre? — Hát amíg... élők! — Hisszön... ugyse viszöm én a föld alá, amim van. Mindönt lthagyok én ténkököt!

— Deha... nincs másik órá-m!

— Órád? Minők nekőd óra? — Kint vagy te mindég ugyis dologba. Láthatod az égi naprul, mőg a csillagokrul az idő állását!

Pétornek rángatózni kezdett az ádmacsukája:

— Mit acc cserébe érte? — Mit adok? Hát... nem ő-lég, hogy terád hagyom a föld-gyelmet?

— Örökök! — Csakis! Mer... a szőlőt Mihájéknak szántam. Nekik a szőlőt hagyományozom. Az új-taposókkáddal együtt!

— Itthagynom a botot! — lel-kedezett Miháj sógor. — Tehénkőgy csak rá! Itt hagyom én... addig!

Jani sógor megvesztegetőleg dugdosott egy pakli dohányt a párnák közé:

— Itt hagyom ezt is a pipa mellé... Csak szijjad! Szelden bologatott a kedves-kedésre az öröktagyó:

— Nékök, Jani, ezt a házat szánom... Ha kiházásitod a gyereökéid, hogy építőzhess nekik. Van itt házhely ólég!

— Baj? Hol! Micsoda? — Egy kis... tehőr... — Tartozás? Ki fene fizet most tartozást! Még az állam se!

— Csakhogy... ez mán — esedékök! Százötven pőngő mán hónap esedékök! Ha hónap nincsen pőz, hónap mán dobra kerül vagy a szőlő, vagy a föld, vagy a ház!

— Dobra?! — Sándor bácsi keserűen bic-centett:

— Aszongya a zsidó! Verejtékezzve nézett össze a három örökös:

— Sok pőz a! Százötven pőngő! Fele is rőttentő!

Sándor bácsi behanyattolt párnái közé:

— Tüktöket licitátet el a zsidó. Nekőm mán — ily is jó. Miháj sógor kivágot hirtelen labjja zsebéből egy ötvenest:

— Itt, ami rám esik! A szőlő az — enyim!

Egy kis tétovázás után Jani sógor zsebéből is előguberálódott öt darab tizes:

— En se hagyom, ami az enyim!

Pétornek hiányzott az ötven pőngőjéhez pár fillér, Miháj ke-rekítette ki:

— Majd mőgodod, ha mőgent találkozunk itt!

még csaholt utánuk, de aztán végkép elcsendesedett az is. Egy, kettő, három, négy... — porciózgatja ki mondanivalóját a párnás lóca fölött kényelmesen az öreg fallóra. S mikor az ötödik ütés muzsikája is végkép elenyészett, Sándor bácsi délecegen fölmagasodott ültőből, hetykén kidüllesztette a keblét s messziszögöl, egészséges, érces hangon hujantott a konyha felé:

— Maris, te! Héj, Marika! Beiső cselédje, Maris, szolgálatkészen dugta be a légyhárító függöny fodrait között menyecske ábrázatát:

— No! Nem vagyok süket. Mi kék?

— Hozd ide a fődörvászot. Főlhuzom a — csizmám!

— Egymaga?! Nem köll segítség??

— Most mán soha többet! — Mijé? Nem köll a... szol-gálatom?

Sándor bácsi fődörvászot se várt. Főlrántotta csizmáját, táncos léptekkel a lány elé ugrott s nagyot csipett annak csokolnivaló ábrázatán:

— Nincs mán hiba! Mőgagygyuk a zsidó pőzit, oszt... ha te is így akarod, Marika, hát szüretre — lakodalmazunk! Mert attul kezdve osztán majd csak... én állok a — te szolgalatod-ra!

Ott is lángra borult Marika képe, ahol nem érte csipentés:

— Oh, hát... minek jesz-tőt há mőg a komégyával még — engőm is?

Sándor bácsi kétfél törőtte hófehér bajszát s bölcsekedőn kacintott a sziveszerinti örökösére:

— Mert... sokan, hūgám... sokfélük vagyunk!

többet ront egy rossz példa, mint husz jó építhet.

KÖZMONDÁS.